

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/81/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613010380
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1613010380.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného O. S. a spol. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru spolupáchatelstvom podľa § 20 § 218 ods. 2 Tr. zákona o odvolaní Okresnej prokuratúry Malacky proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/99/2013 z 02. februára 2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. septembra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému O. S. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

O. S., E.. XX.XX.XXXX K. I., I. P., K.
XXX/X

u k l a d á

podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/99/2013 z 02.02.2015 bol obžalovaný O. S. (spolu s obžalovaným W. Y., vo vzťahu ku ktorému rozsudok nadobudol právoplatnosť 02.02.2015) uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru spolupáchatelstvom podľa § 20 § 218 ods. 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase do 01.30 hod. dňa 10. 11. 2012 v Z. Č.. XXX spolu s O. B. W. (S. S. W. Y.) sa vlámali do garáže pred bytovkou č. XXX K. Z., ktorá patrí poškodenému A. Y., E.. XX.XX.XXXX, J. I. Z. Č.. XXX tým spôsobom, že neznámym predmetom odstránili visiaci zámok na tejto garáži, vnikli do nej a odcudzili odtiaľ motocykel zn. I.C. 2500, rok výroby 2008, čím poškodenému spôsobili krádežou škodu vo výške 600,- € a škodu vlámaním vo výške 10.- €, pričom O. B. bol dňa 28. 06. 2011 trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Malacky, sp. zn. 1T 72/2011, právoplatným dňa 28. 06. 2011 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa §194 ods. 1 Trestného zákona a O. S. bol dňa 13. 06. 2011 rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 2T 158/09, právoplatným dňa 28. 06. 2011 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212

ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a dňa 06. 07. 2011 bol rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T 222/09, právoplatným dňa 06. 07. 2011 odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Za to mu bol postupom podľa 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 37 písm. m/ a § 54 Tr. zákona uložený trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona mu bola uložená povinnosť trest povinnej práce vykonať osobne najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému O. S. (a W. Y.) uložená povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému A. Y., E.. XX.XX.XXXX, I. Z. Č.. XXX škodu vo výške 10 €.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. podal odvolanie okresný prokurátor do výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré písomne zdôvodnil konštatujúc: „ obžalovaný sa dopustil úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, pričom sa dopustil druhovo rovnakého trestného činu - prečinu krádeže podľa § 212/2a, 3b Tr. zák. Odhliadnuc od uvedeného z ORT je zrejmé, že sa obžalovaný dopúšťal v minulosti opakovane majetkovej trestnej činnosti, za čo bol právoplatne odsúdený TR OS Malacky zo dňa 26.05.2008 pod č. 1T 128/08, TR OS Malacky zo dňa 03.02.2010 pod 0T 6/10, rozsudkom OS Malacky zo dňa 14.02.2011 pod č. 3T 136/10, rozsudkom OS Malacky zo dňa 13.06.2011 pod 2T 158/09 a nakoniec rozsudkom OS Malacky zo dňa 06.07.2011 pod 1T 222/09. Teda tam predchádzajúce odsúdenia, za ktoré bol obžalovaný O. S. vo výkone trestu, nemali na menovaného výchovno-preventívny účinok, a aj napriek tomu sa menovaný opätovne dňa 11.05.2012 dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia úmyselného trestného činu krádeže.“ Poukázal na znenie ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zákona a konštatoval: „Napriek tomu, že sa toto ustanovenie nezaobera možnosťou, resp. nemožnosťou uloženia iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody, je zrejmé, že úmyslom zákonodarcu bolo prísnejšie postihnúť páchatel'a trestnej činnosti páchanej v skúšobnej dobe či už podmieneného odsúdenia, alebo podmieneného prepustenia z výkonu trestu, kedy by logicky tento mal viesť riadny život a mal by preukázať, že výkon trestu odňatia slobody už nie je potrebný. Zároveň je potrebné mať na zreteli, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má pôsobiť voči páchatel'ovi ako hrozba spočívajúca v tom, že pokiaľ nebude viesť skúšobnej dobe riadny život, pokiaľ nepreukáže nápravu, pôvodný trest vykoná a zároveň bude prísne sankcionovaný za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia.

Jednotlivé druhy trestov špecifikované v Trestnom zákone, majú po uložení rôzne účinky najmä z pohľadu postihu páchatel'a, pričom je evidentné, že trest povinnej práce je trestom bez pochyb miernejším, pričom úmyslom zákonodarcu nebolo postihnúť niekoľkonásobne trestaného páchatel'a - recidivistu, miernejšími trestami ako v minulosti a už vôbec nie v prípade, ak skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia. Trestný zákon rovnako predpokladá aj určitú gradáciu výchovných opatrení. V tejto súvislosti je pri ukladaní trestu taktiež neodmysliteľne potrebné skúmať a zohľadňovať osobu páchatel'a a jeho doterajší život.

Vzhľadom na uvedené som toho názoru, že trest uložený obžalovanému O. S. rozsudkom Okresného súdu Malacky pod 1T 99/2013, je neprímerane mierny, neúčelný, uložený v rozpore so zásadami ukladania trestov podľa § 34 ods. 1, 4 Trestného zákona a v rozpore s účelom trestného konania.“

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril aj obhajca obžalovaného, ktorý uviedol, že uložený trest je primeraný a v súlade so zákonom a preto navrhol, aby nadriadený súd odvolanie okresnej prokuratúry zamietol a potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Malacky.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry pridržiavajúc sa písomných dôvodov odvolania, na podklade týchto navrhla, aby bol napadnutý rozsudok zrušený vo výroku o treste a aby bol obžalovanému uložený nepodmienený trest so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného uviedol: „ My trest uložený súdom prvého stupňa považujeme za trest zákonný, tento bol uložený podľa zásady v prospech spoločnosti. Zastávame názor, že pre spoločnosť je vhodnejšie keď odpracuje trest povinnej práce a „nebude zbytočne vo výkone trestu“. Dodávam, že od 03.06.2015 sa môj klient zamestnal, o čom predkladám k nahliadnutiu pracovnú zmluvu a zmluvu o dočasnom pridelení zamestnanca.“

Z predložených dokladov odvolaciemu súdu vyplynulo, že obžalovaný je zamestnaný v spoločnosti V. S., A., a momentálne je na prácu pridelený do spoločnosti U. M. do 31.12.2015 a pracovná zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú.

Obžalovaný právom posledného slova uviedol: „Ja súhlasím s prednesom môjho obhajcu, toho čo sa stalo ľutujem a už som to aj oľutoval.“

Krajský súd na podklade riadne a včas podaného odvolania okresným prokurátorom v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízneho princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením preskúmal výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, a preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutému výroku a tiež prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaním vytýkané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. por.) a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné a argumenty akceptovateľné.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Okresná prokuratúra Malacky podala pod č.k. 1Pv 824/12-22 dňa 08.10.2013 obžalobu na W. Y. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na O. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, a na O. S. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Dňa 14.07.2014 prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal na Okresný súd Malacky pod číslom 2Pv 4/13/1106 obžalobu na O. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1. ods. 3 písm. a/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona. Uznesením sp. zn. 2T 70/2014 zo dňa 29.07.2014 bola táto vec spojená na spoločné konanie a rozhodnutie s trestnou vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 99/2013. Dňa 21.05.2014 prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal na Okresný súd Malacky pod číslom IPv 165/14/1106 obžalobu na O. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zákona. Uznesením sp. zn. 2T 49/2014 zo dňa 29.07.2014 bola táto vec spojená na spoločné konanie a rozhodnutie s trestnou vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 99/2013.

Súd vydal vo veci trestný rozkaz, proti ktorému podal odpor obžalovaný W. Y. a tiež prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky voči obžalovanému O. S.. Vo veci obvineného O. B. trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 26.09.2014.

Vo vzťahu k obžalovanému W. Y. napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.02.2015.

Čo sa týka obžalovaného O. S. tento na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. vyhlásil, že sa cíti byť vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe s tým, že konanie ľutuje a zároveň na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por. odpovedal „áno“ a následne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. rozhodol, že v rozsahu priznania sa obžalovaného nebude vykonané dokazovanie o vine. Boli vykonané dôkazy súvisiace s výrokom o treste a nárokom na náhradu škody.

Správne potom postupoval súd prvého stupňa, keď uznal obžalovaného O. S. za vinného podľa podanej obžaloby a krajský súd dodáva, že vyhlásenie obžalovaného a následne prijatie tohto vyhlásenia súdom, tvorí prekážku, ktorá neumožňuje odvolaciemu súdu z podnetu podaného odvolania meniť priznaný skutkový stav ani právnu kvalifikáciu, nakoľko proti takémuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť, uznesenie je právoplatné, vykonateľné a preto ho nemôže meniť ani odvolací súd v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

S poukazom na vyššie uvádzané potom zákonne a vecne správne okresný súd rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste a oboznámil odpis registra trestov a pripojené spisy.

Prioritne krajský súd konštatuje, že úvahy okresného súdu o uložení úhrnného trestu je nutné považovať za správne, nakoľko obžalovaný O. S. spáchal dva trestné činy v jednočinnom súbehu tj. prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný...

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, bol síce správne ukladaný úhrnný trest, avšak pri úvahách o druhu trestu bol nekriticky uložený trest povinnej práce a preto v danom smere je potrebné konštatovať, že argumenty okresnej prokuratúry uvádzané v dôvodoch odvolania sú akceptovateľné.

Teda krajský súd v rozsahu podaného odvolania okresnou prokuratúrou s argumentáciou v ňom uvádzanou sa stotožňuje považujúc uložený druh trestu za neprimerane mierny.

Odvolací súd pri opätovnom posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností konštatuje nasledovné:

- bez výhrad súhlasí s priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona spočívajúcej v priznaní sa a úprimnom oľutovaní trestného činu ako aj priznaním priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona tj. spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona tj. bol už za trestný čin odsúdený, ktoré aj sám akceptoval pri ukladaní trestu. K uvedenému dodáva, že priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona je možné obžalovanému priznať, nakoľko tento spáchal viac trestných činov a i keď bol ukladaný úhrnný trest, nebola použitá zostrujúca zásada a priznanie tejto priťažujúcej okolnosti nevedie k dvojitému pričítaniu tej istej skutočnosti v neprospech osoby obžalovaného.

Teda poukazujúc na vyššie uvedené pri vyhodnotení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností dospel odvolací súd k záveru, že prevyšuje pomer priťažujúcich okolností a preto v súlade s § 38 ods. 4 Tr. zákona bola dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby (od 6 mesiacov do 3 rokov) zvýšená o jednu tretinu, teda súd ukladal trest v rozpätí 16 mesiacov až 3 roky.

Poukazujúc na vyššie rozvedené nadriadený súd v tomto kontexte prihliadol na okolnosti prípadu, spôsob spáchania trestného činu, jeho charakter ako aj na osobu obžalovaného O. S., ktorý bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný pre rôznu prevažne majetkovú trestnú činnosť a dospel k záveru, že obžalovaného je potrebné postihnúť trestom odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov tj. uložením trestu na dolnej hranici trestnej sadzby zvýšenej podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, ktorý považuje za trest zákonný, primeraný, ktorý plne v súlade s účelom trestu tak ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zákona môže vytvoriť podmienky na prevýchovu obžalovaného k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

V kontexte s uvedeným je nutné vidieť, že obžalovaný O. S. sa skutku dopustil dňa 10.11.2012 tj. s odstupom asi 6 mesiacov od podmieneného prepustenia z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody (11.05.2012), ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/222/2009 pre § 245 ods. 1 a § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona vo výmere 1 rok a 8 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pričom mu bola uložená skúšobná doba v trvaní 2 roky tj. do 11.05.2014. Teda ani predchádzajúce odsúdenia nemali na obžalovaného výchovný vplyv a v dostatočnej miere nezabezpečili jeho prevýchovu a preto z pohľadu uvedeného je namieste potrestať ho uložením trestu odňatia slobody, k čomu odvolací súd aj pristúpil. Obžalovaný O. S. podmienku vedenia

riadneho života v zmysle toho, že sa nedopustil protiprávneho konania po podmiennečnom prepustení z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody, naplnil len po dobu 6 mesiacov.

Prihliadnuc na vyššie uvedené, berúc do úvahy aj znenie ustanovenia § 49 Tr. zákona, krajský súd na podklade odvolania okresnej prokuratúry pristúpil k zmene rozsudku vo výroku o treste v neprospech obžalovaného O. S. a tomuto uložil za zbiehajúcu sa trestnú činnosť úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona), pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd rozhodol tak ako je citované vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok